

Interview Rune

Rune Vertenten zit al meer dan 10 jaar in het amateurtheater en was dus een uitstekende bron om een vernieuwd perspectief te krijgen in mijn onderzoek. Ook maatschappelijke thema's interesseren hem enorm, dus hij was de perfecte persoon voor dit interview. Door zijn expertise als amateur speler, maar ook zijn mannelijke blik op het onderwerp kreeg ik zeer interessante inzichten na ons gesprek. Hij is ook studeert ook geschiedenis en gaf aan dat stereotypes ook sterk aanwezig zijn in dat veld. Dit was goed voor een bredere blik over het onderwerp.

Verschil tussen amateur en professioneel theater:

Rune vindt dat er in **amateurtheater een archaïsche manier van theater** is. Bij professioneel theater stellen ze zulke thema's meer in vraag. De meeste stukken in amateurtheater liggen in een groot archief in Opendoek en zijn vaak deurenkomedies en kluchten, en hierin zijn stereotypes sterk aanwezig. Hij is er ook van overtuigd dat stereotypes humor met zich mee brengen.

Stereotypering:

Rune geeft aan dat voor hem **stereotypering** uit een **vorm van veroudering** komt. Stukken die verouderd zijn en nog steeds gebruikt worden door amateurverenigingen. "Akkoord dat komedies grappig moeten zijn, maar moeten we daarom nog steeds stukken spelen die in de jaren 80 grappig waren?" theater is ook iets **gene rationeel**, dit gaat met de jaren wel beteren is Rune van overtuigt. Doordat je in sommige rollen overdreven moet zijn om het **grappig** te houden, worden stereotypes vaak voortgezet.

Voorbeeld:

Rune heeft in oktober zelf nog een stuk gespeeld waarin hij een homo moest spelen. Hij zei dat hij zich daar niet 100 procent comfortabel bij voelde, bij die rol. Waarom? Hij stelde zichzelf de vraag "**Ben ik hier iets aan het doen waar ik oke mee ben?**" "**Hoe zouden vrienden van mij, die echt homo zijn, het vinden om zo iets te zien spelen?**" in hoeverre is dit representatief?

Voor de rest heeft Rune vaak kinderrollen gespeeld die niet sterk aanleunde tot stereotypes. Enkel één keer een stuk met hoe het Westen mensen met Arabische afkomst ziet. Dan komt de vraag naar boven, **Hoe sterk moet je bij een onderwerp staan om het te mogen spelen?**

Amateurtheater zijn stukken die zich meestal in het **heden afspelen** en waar een **grote herkenbaarheid** in zit. Dit komt voort uit het vaste publiek van een vereniging dat een groot aandeel heeft, zij willen lachen en verwachten dat dan ook als ze komen kijken.

Seksisme en discriminatie:

Rune vertelde dat het ook in zijn groep vaak is dat de vrouwen in de stukken neer worden gezet als de sletten. Vaak is dit één keer om de twee jaar dat er zo'n soort rol bij zit of bijgeschreven wordt. Hij zei ook dat het vaak voorkomt dat de rollen zo worden aangepast om het grappiger te maken.

"Een stuk valt of staat met de regisseur" Rune heeft telkens andere regisseurs en merkt hier wel een verschil van stijl in regisseren.

Grensoverschrijdend gedrag binnen theater? Het is **niet grensoverschrijdend binnen de rol**, dat zijn de rollen, maar **zodra de doek valt moet dit stoppen om niet grensoverschrijdend te worden**. Er zijn actrices die hun grenzen makkelijk kunnen verleggen op vlak van theater, maar naast het podium moeten deze grenzen dan wel weer gerespecteerd worden.

Hij bevestigde ook dat **grenzen aangeven** bij **amateurtheater** nog **moeilijker** is soms, omdat je als **vrienden** ondereen bent. Als je daarbij aangeeft dat je dingen niet fijn vindt dan wordt het sneller **persoonlijk**. Het zijn vaak mensen waar je al jaren mee samenwerkt en eruit stappen is dan niet zo eenvoudig. Vaak zit je al in een repetitie proces en door eruit te stappen breng je de groep in problemen. In amateurtheater is het moeilijk om aan te geven dat dingen niet oke zijn volgens Rune. Alles gebeurt in **een lacherige, vriendschappelijke sfeer** en daardoor is het moeilijk om het aan te kaarten. Je werkt naar iets toe samen met de groep en kan er niet zo makkelijk uitstappen.

Gender:

"Een man een slet laten spelen, kan eigenlijk wel, het gebeurt gewoon te weinig." Dit heeft te maken met het **maatschappelijke aspect**. Vrouwen met veel bedpartners worden snel gezien als een slet, terwijl mannen met veel bedpartners meer als positief worden ervaren. Zij worden geprezen hiervoor en dit spiegelt zich opnieuw in het theater. Zo zou het bijvoorbeeld interessant zijn om een stuk te geven aan een groep en de genders niet in te vullen, enkel een rolverdeling doen op basis van welke rol je ligt. **MAATSCHAPPELIJKE STEREOTYPES!**

Regisseurs met een oudere manier van denken. **Oudere generaties stellen zich hier geen vragen** bij. Amateurtheater is ook een aangelegenheid van de oudere generatie, jongere generaties verkiezen de cinema boven theater. Dus misschien dat daar de veroudering ook vandaan komt.

"Is amateurtheatre a dying art?"

Machtsverhoudingen:

Volgens Rune moet er **een vorm van bestuur zijn die praktische en artistieke beslissingen** maakt ook op vlak van rolverdeling. Er moet hierin een beslissing zijn van hogere hand. Een **organisatorische macht** moet er zeker zijn om een theatervereniging draaiende te houden. Een **regisseur** heeft een zekere **autoriteit** om acteurs onder controle te kunnen houden. Zij werken ook met verschillende regisseurs en als het dus niet werkt met een bepaalde regisseur dan kunnen ze die na het repetitie proces niet meer vragen.

Waar liggen je grenzen als acteur?

“Als je comfortabel genoeg bent om het in een zaal te brengen en er zijn goede afspraken gemaakt met je tegenspeler. Dan kan er veel.”

Ik ben niet tegen stereotypering maar tegen de aanpak ervan, slechte uitvoering hoe Rune het benoemde. Je wil geen stereotiep spelen, je wil een personage spelen met bepaalde stereotypes. De zuivere definitie van een stereotiep is oppervlakkig en je wil net diepgang vinden in je rol.

“Stereotypes op het theater moeten niet als probleem worden gezien, maar eerder als afspiegeling van het grote maatschappelijke probleem.” (Rune) → mensen denken zelf zo over stereotypes, door bepaalde vooroordelen die er al heersen in onze maatschappij.